

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemmin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 29.4.2014 – Buderus Guss v. komissio

(Asia T-302/14)

(2014/C 223/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.

- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussäätely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtiontukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 29.4.2014 – Polyblend v. komissio

(Asia T-303/14)

(2014/C 223/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.